

عبدالحمید فیض عضو هیئت تحریر ا.ح.ا.

شکایت احتمالی کابل در شورای امنیت در انحصار دیپلوماسی اسلام آباد

حادثه مرگبار تروریستی اخیر در شهر کابل که بیشترین قربانیان آن افراد غیرنظامی بوده و بوسیله شبکه تروریستی حقانی که در قلمرو پاکستان از سنگرمطمین و حمایت های وسیع تسلیحاتی، مالی و اطلاعاتی برخوردار است، باعث شد که کابل بعد از سالها سکوت و باورهای کاذب به وعده های دروغین عمده ترین عنصر خارجی تمویل کننده جنگ در افغانستان و عریان ترین پایگاه برای سربازگیری، تربیت و تجهیز گروه های دهشت افکن و تروریستی جهان یعنی پاکستان، شجاعانه تر نسبت به گذشته از حق خود در دفاع از حاکمیت ملی، امنیت شهروندان و استقلال کشور در برابر تجاوز و مداخلات مستمر و سیستماتیک اداره بدنام جاسوسی (ای-اس-ای) و نظامیان مرتجع پاکستان سخن زده و بخاطر فروکش خشم و نفرت همگانی و کنترل افکار عامه در برابر جنایات وحشیانه اجیران خارجی ضمن دستور به آمادگیهای رزمی نیروهای امنیتی کشور در نبرد علیه گروه های هراس افکن چندین هویتی به سفیر کشور در سازمان ملل متحد وظیفه سپرده شد تا اعتراض کتبی افغانستان را در برابر تجاوزات اشکار کشور پاکستان علیه افغانستان که دارای گذشته سیاه بیش از سه دهه میباشد به شورای امنیت ملل متحد ارائه دهند. موقف جدید کابل که بدون تردید موافقان و مخالفان زیاد خود را دارد، در مبارزه قاطع در برابر شبکه های فعال تروریستی و اتخاذ رویکرد متناوب در برابر حامیان منطقوی تروریسم، موجب ایجاد فضای جدید سیاسی در نبرد علیه گروه های دهشت افکن گردیده و از حمایت و استقبال کم سابقه در میان افسارگوناگون جامعه و طیفهای وسیع سیاسی، اجتماعی برخوردار گردید.

فلذا اگر کابل یکبار دیگر در نتیجه دیپلوماسی فریب و اغواگرانه محورهای همسوی اسلام آباد مجبور به عقب نشینی از حق مشروع خود مبنی بر طرح شکایت رسمی از تداوم مداخلات و تجاوزات اشکار خارجی به امور داخلی کشور به شورای امنیت نگردیده و چنین شکایتی صورت گیرد، شورای امنیت مکلف میگردد تا شکایت جانب افغانستان را متکی بر دلایل ذیل مورد رسیدگی قرار دهد:

۱- حضور گسترده شبکه های تروریستی چندین ملیتی در قلمرو پاکستان که علی الرعم هوشدارهای مکرر جامعه بین المللی ان کشور به حمایت خود از چنین گروه های ادامه داده است.

۲- استفاده اسلام اباد از محافل مخوف تروریستی بمثابه ابزار سیاست خارجی.

۳- تمویل منابع مالی، لوژیستیکی، تسلیحاتی و اطلاعاتی گروه های مخالف مسلح دولت افغانستان و اعتراف ان کشور مبنی بر حضور و مساعدتهای همه جانبه به جنگجویان مسلح افغانستان در قلمرو پاکستان.

۴- تداوم و استمرار حملات مرزی ارتش و اداره جاسوسی اسلام اباد در ولایات شرقی کشور.

۵- سرباز زدن تعمدی اداره تجاوز کار نظامی اسلام اباد از ضرورت همکاری طرفین جهت پایان دادن به خشونت، در دو الام مردم افغانستان و نیل به صلح، امنیت و ثبات پایدار در منطقه ما. که بوضوح با اصل حل مسالمت آمیز منازعات مندرج در فقره سوم ماده دوم منشور در تعارض اشکار قرار دارد.

۶- حمایت عناصر معین در اسلام اباد از تروریستانی که با انجام حملات وحشیانه بالای مکانهای غیر نظامی جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت را با بی اعتنایی، بی رویه و بیشرمانه انجام میدهند.

فلهذا بادر نظر داشت ادله متعدد اثبات در مسوولیت تجاوز و مداخله اداره اسلام اباد، مسوولیت ان کشور بر بنیاد احکام مندرج در فصل هفتم منشور توصیف میگردد که مستلزم حق توسل بزور در برابر چنان متجاوزی است که به هیچ اصول جهانی، اخلاق و انسانی پایند نبوده و کاربرد زور و بکارگیری مزدوران جنگی را بیحس و یگانه وسیله دستیابی به نیات و اهداف راهبردی ان در منطقه و افغانستان می پندارد اما با توجه به دیپلوماسی چند بعدی اسلام اباد و حضور متحدان و حامیان ذینفوذ و دارنده حق ویتودر شورای امنیت چون بریتانیا، چین و حتی ایالات متحده یعنی بزرگترین قدرت در نبرد بر ضد دهشت افگنی و تمویل کننده افغانستان، تجویز استفاده از زور که مشمول نابودسازی پایگاه های تروریستی مستقر در قلمرو پاکستان نیز بایست گردد موضوع محکومیت اسلام اباد در پیوند با تجاوز مستمر ان کشور علیه حق حاکمیت و مردم افغانستان حتی مورد بحث در شورای اقرار نخواهد گرفت، در حالیکه نمونه های متعدد از سرکوب خشن و بی رویه حاکمیت های مستقل را در دوران معاصر و در پیرامون مناسبات بین الملل شاهد بودیم که بجرم خطر تجاوز، آمادگی به تجاوز و یا به بهانه تولید و نگهداری تسلیحات غیر متعارف کوبیده شده و کاربرد سلاح در برابر دشمن احتمالی در قالب صدور قطعنامه شورا بعضاً مشروعیت حقوقی نیز کسب نموده است. هکذا احتمال رای منفی در شکایت افغانستان که عنصر تجاوز اشکارا در ان بوضوح متباز است از منظر حقوقی منتفی است زیرا کاربرد امتیاز حق ویتودر شکایت مستدل و مؤجه کشور ما از هر جانی که باشد دال بر مشروعیت تجاوزات عریان اسلام اباد و کلیه عملکردهای گروه های مخالف مسلح است که در یک جبهه جنگ نیابتی و با ارتکاب جنایات جنگی و جنایات ضد بشری علیه رزمندگان بین المللی مستقر در افغانستان و قوای امنیتی کشور می جنگند لذا، انانیکه محکومیت پاکستانرا در چهارچوب احکام فصل هفتم منشور عجیب می پندارد به هیچ وجه مسوولیت مشروعیت نبردهای تحمیلی را نخواهند بدوش کشید که از جانب مخوفترین گروه های شرارت پیشه به پیش میرود. فلهذا آنچه که بعد از رسیدگی به شکایت کشور ما روی میز شورای امنیت قرار خواهد گرفت، رسیدگی دعوی در پرتو احکام مندرج در فصل ششم منشور خواهد بود و تلاش خواهد شد تا طرفین اختلاف را به حل مسالمت آمیز ترغیب نموده و با تأیید شکایت جانب کابل، کماکان از اداره نظامی و جاسوسی پاکستان خواسته خواهد شد که از تداوم استراتیژی جنگ علیه افغانستان دست برداشته و به حضور نیروهای تروریستی در خاک خویش خاتمه بخشد.

فلهذا صدور چنین یک قطعنامه با محتوی فوق (ترک مسالمت امیز اختلافات) انهم در برابر حملات مسلحانه بیهم و مستمر اسلام اباد در ولایات شرقی و جنوب شرقی کشور که در برابر دیده گان قشون بین المللی در کشور ما صورت میگیرد، معماری نقشه های عملیاتی ، تسلیح ، تمویل و تجهیز دسته جات ادمکش که تحت نظر و اداره سازمان اطلاعات نظامی اسلام اباد صورت گرفته و غرض قتل، کشتار و ویرانیهای گسترده به افغانستان اعزام میگردند و این روند در سالهای اخیر ابعاد وسیع کسب نموده است و نیز با در نظر داشت گستره جنایات، دهشت و ویرانی های که جنگ نیابتی تحت اداره ماشین جنگی اسلام اباد در کشور ما ایجاد کرده است ، بوضوح میتوان اذعان داشت که **اتخاذ هرگونه تصمیمی مبنی بر محکومیت ضمنی عنصر تجاوز در قلمرو افغانستان که بر بنیاد احکام مربوط به فصل ششم منشور ملل متحد در شورای امنیت صورت گیرد ، از منظر حقوقی با احکام مندرج در بند (۴) ماده (۲) و احکام ماده (۴۲) منشور، اصل تساوی دول ، پرنسپ عدم تجاوز و بلاخره معیارهای عادلانه که ملل متحد بر اساس آن پایگذاری شده است در تناقض آشکار قرار میگیرد. اما طرح شکایت احتمالی کشور ما قطع نظر از نحوه موضعگیری شورای امنیت که از سیاست همسوی با اسلام اباد و دیپلوماسی توأم با دماغوژی ، خدعه و کذب آن کشور رنج میبرد ، موجب خواهند شد تا ندای داد خواهان نه و صدای نفرت و انزجار مردم افغانستان در برابر سیاست تجاوز آشکار پاکستان خارج از مرزهای منطقوی در مقیاس جهانی مطرح گردیده و اداره تجاوز کار نظامی و اطلاعاتی اسلام اباد بمتابه فکتورا صلی بحران کشور ما و بی ثباتی منطقه در افکار عامه جهان محکوم گردد.**